

De minste i barnehagen

Forskning viser at små barn kan oppleve vedvarende stress av å gå i barnehage. Derfor er det viktig at vi bruker den kunnskapen vi har og gjør barnehagehverdagen trygg for de aller minste.

Det er et faktum at norske småbarn går i barnehage, og flere kommer til å gjøre det etterhvert som vi får full barnehagedekning.

De minste barna har en mangesidig og variert kommunikasjon: kroppslig med lyder og ord, og læring skjer ofte i «her-og-nå» situasjoner. De lever i nuet med sitt åpne og nysgjerrige vesen. Arbeid i barnehage krever et pedagogisk personale som klarer å være lydhøre overfor barnas ytringer for å forstå og gi respons.

Tilknytning

Forskningen om tilknytningens betydning i tidlige leveår har hatt betydning for barnehagenes tenkning om barnehage for små barn. Barnet anses å være født med en beredskap for tilknytning; suging, gråt, klynking, etterfølging og smil. Barnet trenger å knytte seg til én eller flere voksne for å etablere en trygghet i tilværelsen, en trygghet som fungerer som en base barnet kan vende tilbake til når det etterhvert utforsker omgivelsene. Mange barnehager arbeider med faste tilknytningspersoner som skal sikre barna mulighet for trygg tilknytning til i alle fall én voksen i barnehagen.

Dagsrytme

For å på best mulig måte kunne ivareta barnets behov har barnehagen ofte utarbeidet en dagsrytme. Denne består av faste gjøremål gjennom dagen som for eksempel måltider, lek og stell/hvile.

To typer vennskap

1. Åpne, fleksible og flyktige

vennskap som er knyttet til spontan deltakelse i samme aktivitet. Disse skaper sosial ro og inkludering og bidrar til åpenhet i gruppen.

2. Lukkede, stabile og varige

vennskap som er knyttet til forhandlinger og bruk av sosiale strategier. Disse kan skape anspenhet, usikkerhet og uro.

Vil du vite mer?

ARTIKKEL

[Kronikk](#) ([Margunn Ueland](#))

ARTIKKEL

[Kronikk](#) ([May Britt Drugli](#))

OFF.DOK.

[Temahefte\(PDF\)](#)

Relaterte artikler i Foreldrepulsen:

[Trygg tilvenning >>](#)
[Barns trivsel – voksnes ansvar >>](#)

Kilder:
forskning.no,
Kunnskapsdepartementet